

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010240
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010240.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému H. A., F.. XX.XX.XXXX R. E., Q. T. T. Č.. XXX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 16. decembra 2020 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: H. A., F.. XX.XX.XXXX R. E., Q. T. T. Č.. XXX,
na slobode,

je vinný, že

dňa 12.10.2019 v presne nezistenom čase od 11:30 hod. v meste E. na terase U. H. H. F. F. E.. S.. Š. Č.. XXX/X fyzicky napadol poškodeného Ľ. D. a to takým spôsobom, že po tom, čo spolu komunikovali o nedoriešených sporoch z minulosti začal obvinený poškodeného viackrát vyzývať k bitke, čo poškodený ignoroval, na čo sa medzi poškodeného Ľ. D. a obvineného postavil otec poškodeného Ľ. D., ktorého obvinený odsočil tak, že ho buchol do hrudníka, čo poškodeného rozčúlilo a chytil obvineného jednou rukou pod krk, následne ho niekto odzadu odtiahol od obvineného, na čo išiel poškodený smerom k nemu, a vtedy ho obvinený jednou rukou chytil za tričko pod krkom a druhou rukou zovretou v päšť ho udrel do oblasti nosa a ako sa poškodený snažil vytrhnúť z jeho zovretia, obvinený mu roztrhal tričko, ktoré si poškodený hneď vyzliekal, a v tom čase ho obvinený znovu udrel zovretou päšťou pravej ruky do oblasti ľavého oka, po čom poškodený spadol na zem, kde ho obvinený ešte dvakrát päšťou udrel do hlavy, čím mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív tváre ľahšieho charakteru s malým okoloočnicovým krvným výronom vľavo a krvácaním z nosa, s dobou liečenia v trvaní do jedného týždňa,

t e d a

- dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 700,- Eur (sedemsto Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.07.2020 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, č. k. Pv 12/20/3304-11 zo dňa 15.07.2020, na obvineného H. A. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/45/2020-160 zo dňa 24.7.2020, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby. Prokurátor podal voči predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2020 za účasti obžalovaného, poškodeného, prokurátora a zistil nasledovné:

Obžalovaný H. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 12/20/3304-11 zo dňa 15.07.2020 doručenej súdu dňa 16.07.2020, právne kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného H. A. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval, poškodenému sa viackrát osobne ospravedlnil. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepříčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom predmetného trestného činu je ochrana pokojného občianskeho spoluzitia, ktorý objekt bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to výsluchom obžalovaného H. A., výsluchom poškodeného Ľ. D., oboznámením spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/7/2016 a 2T/39/2015, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, ilustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ E., správ o povesti od Obecného úradu T., ilustráciou Sociálnej poisťovne a zistil nasledovné:

Z výpovede obžalovaného H. A. vyplynulo, že svoj čin úprimne ľutuje. Poukázal na to, že sa jednalo o konflikt s poškodeným, ktorý bol spočiatku verbálny, obojstranný, pričom obžalovaný udrel poškodeného po tom, ako ho poškodený napadol prvý, nakoľko ho škrtil. Zranenia poškodenému spôsobil, to nepopiera. Obžalovaný k svojej osobe uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti P.A..Q.. J., J..S..Z.., pracuje ako šofér, má vyživovaciu povinnosť na dve deti vo veku 6 rokov a 15 rokov. Má priateľku, platia nájom, má aj exekúcie, ktoré spláca. Obžalovaný si privyrába aj v stavebníctve brigádne, mesačný príjem má asi 600 eur, výživné platí vo výške 120 eur a 100 eur, toto platí pravidelne, nemá dlhy na výživnom, brigádne si privyrába cez víkendy. Nájom platí asi 135 eur. Obžalovaný žiadal o príp. uloženie peňažného trestu, s ktorým by mu určite pomohol aj jeho zamestnávateľ, ktorý by sa za neho zaručil. Obžalovaný nemal dlh na daniach, nikdy nebol evidovaný ako nezamestnaný, v práci s ním počítajú aj naďalej. Ľutuje skutok, mrzí ho tá situácia, s poškodeným sú kamaráti a stretávajú sa.

Z výpovede poškodeného Ľ. D. vyplynulo, že priebeh skutku bol taký, že si najskôr s obžalovaným vzájomne verbálne nadávali, potom poškodený prvý začal škrtiť obžalovaného, na čo ho obžalovaný napadol a spôsobil mu zranenia špecifikované vo výroku rozsudku. Vysvetlili si to, stretávajú sa, sú kamaráti. K osobe obžalovaného uviedol, že riadne pracuje, nie je to konfliktný typ, jednalo sa o skrat, jednorazové konanie, ktoré sa už neopakovalo.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný má tri záznamy v registri trestov GP SR. Dve odsúdenia má zahladené. Bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/39/2015 z 30.03.2015, právoplatný 02.06.2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, do 03.06.2017 s probačným dohľadom, povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné, pričom mu bol v danej veci nariadený trest odňatia slobody dňa 25.06.2018 do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 12.09.2019 Okresným súdom Trenčín sp. zn. 6Pp/176/2019 so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 12.09.2020 (žalovaného skutku sa dopustil dňa 12.10.2019, teda počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia).

Z oboznámenej ilustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil štyroch priestupkov na úseku cestnej premávky v dňoch 8.11.2019, 24.8.2018, 27.8.2016 a 22.7.2016. Proti obžalovanému nie je vedené iné trestné stíhanie.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonával dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Súd zväžil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní). Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť na strane obžalovaného, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený, odsúdenie 2T/39/2015 nemá zahladené). Súd v danej veci pristúpil k uloženiu alternatívneho peňažného trestu podľa § 56 Trestného zákona vo výške 700 (sedemsto) eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Súd uložil obžalovanému tento druh trestu s poukazom na to, že svoj čin úprimne oľutoval, poškodenému sa opakovane osobne ospravedlnil, jednalo sa o jednorazové konanie obžalovaného. Poškodený aj obžalovaný poukázali na to, že obžalovaný sa snaží viesť riadny život, riadne pracuje, stará sa o rodinu, majú dobré vzťahy a poškodený sám mal svoj podiel viny na tom, že ho obžalovaný v deň skutku napadol a spôsobil mu zranenia. Preto žiadal o mierny trest pre obžalovaného, ktorý je slušný občan a stará sa o dve maloleté deti. Obžalovaný si aktívne pracuje, pracuje aj brigádne, snaží sa uživiť rodinu, je to nekonfliktný typ. V prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný doznal k spáchaniu žalovaného skutku, urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval a poškodenému sa osobne ospravedlnil. Súd tak dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje uloženie alternatívneho peňažného trestu, ktorý mu súd uložil vo výške 700 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, nakoľko poškodený si neuplatnil nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.